

(Kort bemærkning).

Morten Helveg Petersen (RV):

Tak, høje formand. Jeg brugte også meget lidt tid på mit første spørgsmål, så jeg kvitterer selvfølgelig for velviljen.

Det, der står tilbage og vil stå tilbage efter i dag, er, at Dansk Folkeparti sammen med regeringen nu centraliserer en kompetence hos finansministeren, som vi faktisk ikke har set magen til siden provisorietiden.

Spørgsmål nummer et til ordføreren: Hvornår har en regering i dette kongerige sidst benyttet sig af et instrument som det her? Jeg synes simpelt hen, det er skammeligt.

Spørgsmål nummer to til ordføreren: Hvorfor tør Dansk Folkeparti ikke lade det her komme til behandling på normal vis? Hvorfor tør Dansk Folkeparti ikke tillade, at vi har et aktstykke på fuldstændig normal vis, der åbner for en offentlig diskussion? Hvorfor skal det her luskes igennem på denne her led?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg synes, hr. Morten Helveg Petersen gør sig skyldig i en overreaktion, for jeg synes, hr. Morten Helveg Petersen lader, som om Folketinget bliver holdt fuldstændig væk fra alting og ikke bliver bevidst om, hvad der sker, og ikke hører noget, og pludselig så ser man bare, hvad der er sket ude i kommunerne. Det er ikke sandheden; det er simpelt hen ikke sandheden.

Sandheden er, at med den ændring, der er sket her hen over det seneste døgn, har vi sikret, at Folketinget får viden, så Folketinget kan reagere, forud for at bemyndigelsen må bruges. Det betyder, at hvis hr. Morten Helveg Petersen sammen med andre partier kan rejse et flertal her i Folketinget, der siger, at de er uenige i den måde, regeringen vil udnytte denne her bemyndigelse på, kan man nå at reagere. Så kan man ikke samtidig sige, at Folketinget bliver holdt uden for og ikke hører noget som helst om det.

Der foreligger et skriftligt svar, for der er jo stillet et skriftligt spørgsmål om det emne, og der er givet skriftligt svar på det med fortiden, og om man kender historiske eksempler. I det svar står der, at det gør man ikke.

Så når vi har valgt at sige, at det her må håndteres, er det, fordi vi ikke kan have, at man ikke har respekt for de aftaler, man selv indgår, og at vi er i en helt ekstraordinær situation i 2006. Det er også derfor, vi ser det her som noget, der ale-

ne vedrører 2006; vi ser ikke det her som noget, der også sker i 2007 og 2008 og 2009.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Det blev så det sidste svar til denne korte bemærkning, og så kommer den sidste korte bemærkning inden middagspausen, og den er fra hr. Frank Aaen.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Men det er jo dramatisk, hr. Kristian Thulesen Dahl: De har møjsommeligt siddet ude i kommunerne her i efteråret og lagt budgetter, set, hvad de havde af penge i kassen, set, hvad der var af behov for hjælp til de ældre, bedre børnepassning og bedre folkeskole. Så kommer regeringen sammen med Dansk Folkeparti nu og siger: I skal barbære 3 mia. kr. af de budgetter. Det er aldrig set før.

Derfor er det da underligt, at man så vælger den metode, man har gjort. Det er jo, fordi man vil prøve at holde det skjult – og det er ikke bare for Folketinget. Hvorfor har man ikke valgt at vedtage en almindelig lov? Når man vil gennemføre så dramatiske indgreb, have sådan en rettighed til at gå direkte ned og gribe ind i kommunernes budgetter, hvorfor er der så ikke fremsat et lovforslag om det?

Hvorfor har hr. Kristian Thulesen Dahl foreslået regeringen, at det her ordnes på denne her fodnotefacon i stedet for via et lovforslag, hvor borgerne havde haft mulighed for at følge debatten, hvor borgerne havde haft mulighed for at komme i deputation, hvor kommunerne kunne komme i deputation til Folketinget og sige deres mening, og hvor der kunne stilles ændringsforslag?

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Jeg skal lige minde om igen, at direkte tiltale ikke er tilladt, og så er det ordføreren.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det afgørende for os er, at vi holder økonomien på sporet. Det var vi fælles med andre partier om at mene tidligere – nu er der ikke så mange tilbage, men vi er dog stadig væk et flertal, som prøver at stå vagt om en holdbar økonomisk udvikling i det her land.

Så har vi typisk set år efter år, når vi gjorde regnskabet op for kommunerne, at de havde overskredet de aftaler, de selv havde indgået